

**ЛІНІЯ МЪСДЦѢ ДЕКЕМБРІЙ,
ВЗ ЄІ-Й ДЕНЬ.**

**ПРЕБНАГУ ОТЦУ НАШЕГУ СПУРІДОНУ ЧУДОТВОРЦА,
ЕПІСКОПА ТРІМУФІЙСКАГО.**

На Г҃н, воззважу, стихії на є, гласъ є.

Подобенъ: Радг҃исл:

Радг҃исл, архієреївъ праїнило, цікве непоколебимое оутверждениe, славо православныхъ, чудесъ істочиниче, любви стрілъ неистощима, свѣтільниче многосвѣтлыи, да Органе, оуме бжїтвенныи, кроткий и неизбѣнныи, иже простотою істинною оукрашаемъ, человѣче ибнай, земныи аггле, вінограда дѣлателю, хрїтвъ држже іскренній, тогд моли, подати тебе чудщимъ вѣлю мілостъ. (Дважды)

Кротокъ и наслѣдникъ земли ты кроткихъ, воистиннѣ показалъ еси, спурідоне отцѣвъ славо: иже жилами мѣдыихъ и простыихъ твоихъ словесъ бжїтвенною благодатию, врага вселиткааго и преевзъмнаго ариа оудавилъ еси: и величіе бжїтвенное всѣмъ оуласнівъ, вѣрнымъ показалъ еси, и спінителное возвѣсивъ дхомъ, всл же православныя просвѣтнѣвъ іасиѣши, едино славити слово, іако воистиннѣ единосѹщное отцѹ преевзначальному, подающее міръ вѣлю мілостъ. (Дважды)

Страти оутвержнвъ плотикіл, мѣртвыи благодатию бжїтию возставилъ еси, и ьмію въ злato претворилъ еси, и рѣкі стремленіе молитвою твою, оче, ѿбздалъ еси: иошю же царю івлесл едествѹщемъ, сего ицуѣлілъ еси къ сердцѹ приближеніемъ, гдѣ тл преславни прославлѧющъ. тѣмже велеглази твою память почитаемъ, и мошней бжїтвеннѹ и священнѹ ракъ читимъ, изв неаже искрѣетъ вражеваний бжїтвенна стрілъ, и вѣлил мілостъ. (Дважды)

Слава, гласъ є:

Прѣбене оче, баженне спурідоне мѣдре, мѣртвѹ іакоже жиевъ вопросилъ еси любви ради бжїл: ьмію же преложилъ еси въ злato, иищетою ѿдержимомъ. течениe же оудержалъ еси рѣкі, сострадательствовавъ людемъ: царю же предсталъ еси врачъ промышленіемъ бжїимъ: мѣртвыи же паки возставилъ еси, іако тогѡ оученікъ, и вѣръ оуласнілъ еси посредѣ отцѣвъ многихъ. всл оубе могіи во оукреїплѧющемъ тл хрїтвѣ: тогд и нынѣ моли спаситисл душамъ нашымъ.

И нынѣ, бѣородицѣ, илѣ крѣтобѣородицѣ.

Подобенъ: Всехъальнии мѣченицы:

Заколѣніе твоѣ непрѣдное, христѣ, * дѣла зрящи, * плѣщущи востѣаше тѣ: чадо сладчайшее, * какѡ бе зъ правды оумирѣши; * какѡ на дреѣвѣ висиши, * иже всю землю повѣшенъ на водѣхъ; * не ѿстѣви менѣ єдинѹ, блгодателю многомилостиву, ** мѣръ и рабъ твою, молюся.

На стиховиѣ Октоиха. Слава, ст҃агѡ, гласъ є:

Спѣтиелей бжѣтвенныи соѧдз, ѿче прѣбнє спурїдѡне мѣдре, ты добродѣтельни показалъ сѧ: сегѡ ради цркве предстатель бызв, єресеначальники и згнайлъ сѧ, и ѿтко хдленіе соборнѣ на землю иизложилъ. тѣмже чудодѣйствіе дѣломъ и словомъ, сѧ моли спастия душамъ нашымъ.

И нынѣ, бѣородицѣ, илѣ крѣтобѣородицѣ.

Подобенъ: Бгда ѿ дреѣва:

Дреѣвъ крѣтномъ тѣ, иисе, пригвождена зрящи иенскобѣрѣчна, плѣщущи глаголаше: чадо сладкое, почитъ ѿстѣвили сѧ менѣ, рождшю тѣ, єдинѹ, сѧтъ неприятѣпныи пребезначальна гѡ ѿци; потѣшиа и прослависа, иакѡ да славъ полѣтъ бжѣтвеннѹ, иже бжѣтвенныи стѣти твоѣ славящи.

Тропарь, гласъ ѕ:

Прѣвило вѣры, и ѿбраузъ крѣтогти, * воздержанія оучители, * іавнъ та страдъ твоемъ, * иже веции истина: * сегѡ ради стажала сѧ смиреніемъ високая, * иищетою еогатла, * ѿче спурїдѡне, * моли христя бга, ** спастия душамъ нашымъ.

Илѣ сѧ, гласъ ѕ:

Собора пѣрваго показалъ сѧ поборникъ * и чудотворецъ, бѣоносе спурїдѡне, ѿче нашъ. * тѣмже мѣртвъ ты во грѣхѣ возгласиша, * и смиру въ злато претворилъ сѧ: * и внегда пѣти тѣбѣ стылъ молитвы, * аглы соуджашыя тѣбѣ имѣлъ сѧ, слашеннѣи. * слава дѣвшемъ тѣбѣ крѣпости: * слава вѣничавшемъ тѣ: ** слава дѣйствиющемъ тобою вѣмъ иищѣлъ сѧ.

Слава, и нынѣ, бѣородицѣ:

На ѿұтреңн

Ола қанѡна Ӧктоўнхა, беҙз м҆нинчишв:

И сігъа қанѡнз на ҆. Твореніе Алофаново.

Глáсъ є. Пѣснь ѧ.

Ірмосъ: Во глаголиѣ постла һногда, * фарашнитекое висеование превозможенна я
сила, * волошшеся же слово виселобный грѣхъ потребилъ ӗстъ, *
препрославленный гдъ, * славишъ во прославися.

Кроткихъ землю достигъ, Ӧче, ѧкѡ кротокъ һ міостивъ һ чистъ бызв,
настолющю сердца моеѡ ѹкроғи бѣрю, ѧкѡ, да, въ тишинѣ бжѣтвеннѣй бызв,
пѣснослоблю тѧ.

Абланинъ бжѣтвенными дѣшь, Ӧче, ѡчістивъ, бѣовидѣнъ, спирідовъ, быловъ ӗстъ,
һ бжѣтвеннагѡ дѣла пресвѣтлыиъ ѡбогатилъ ӗстъ ѡслиніемъ: тѣмъ ѡзарлешн
чисто блажающыя тѧ.

О паствы, ѧко же дѣдъ, тѧ восприимъ содѣтель, словесныя тѧ постаби
паствы пастыри вензлющиѣши, простотою һ кротостию иллюща, һ
вездлобiemъ, преподобне пастыри, ѹкрашаєма.

Богородиченъ: Престаля дѣо ӈтакъ, просвѣтъ һ ѡсвялти помышленій һ дѣшь
мою, молюся, Ӧблаки разорлющи неувѣжества моеѡ, һ тмѣ ѡзмлющи
грѣхобиѹю, ѧкѡ да по доль ѹблажаю тѧ.

Пѣснь Ѣ.

Ірмосъ: На камени мѧ вѣры ѹтвѣрдивъ, * разширилъ ӗстъ ѹстла моя на враги
моя. * Возвесеніеся дѣхъ моя, внегда пѣти: * ибѣсть сігъ, ѧко же бѣзъ нашъ, *
һ ибѣсть праѣденъ, паче тѣбѣ, гдѣ.

Оѹмъ твоїй везетрастиемъ просвѣтивъ, һ бжѣтвеннымъ смиреніемъ ѹкрасиися,
дарованій дѣла прѣлъ ӗстъ ѡгоніти дѣхъ, һ рѣшити недѣги вѣрии чиѹшихъ тѧ
свашеннишь.

Змія начало слобенаго ѹбивъ, нарывъ сребролобный поправъ, міль
трѣблюющаго, сігнителю, змія предложилъ ӗстъ въ златѹю ѹтварь свашенныи
твоими молитвами, Ӧче преподобне.

Возшёлъ є́сін на гóрѣ веziграстїа, вшёлъ є́сін во храмъ бѓовидѣнїа, въ скирижали же сердца твоегѡ прїалъ є́сін Законъ спасительныи, тѣкѡ священникъ и огоднинкъ прісныи вѣки твоегѡ.

Бѓородиценъ: Оѓврачъ стрѣлы дѣши мое, оѓмъ мои ѿмаченныи нерадѣнїемъ, бѓоневѣсто, ѿзарѣ, да пою: ибо непорочны паче тебѣ, непорочна я, и ибо несты паче тебѣ, блаже.

Седаленъ, глаголъ. Подобенъ: Прелѣдростви:

(С) пастыры Ӧвѣцъ предстѣтельствовати хрѣтѣ цркви вѣрѣ, пастыры бѓопронзведени ты, спурдѡне, возїалъ є́сін: злославіа болки ѿгнѧлъ є́сін словесы твоими, на благочестїа пажити ию воспингавъ. тѣмже поредѣ бѓоносныхъ Ӧцѣвъ вѣрѣ оѓтвердилъ є́сін мѣдростви дѣла, іерарше блаженне, моли хрѣтѣ бѓа, прегрешенїи ѿставленїе дароваги, праѣднѣющыи любовио сѣдю память твою. (**Дважды**)

Слѣва, и ибнѣ, бѓородиценъ. Подобенъ:

(Т)кѡ всенепорочна я невѣсто твори, тѣкѡ неискомѣжна я мѣни извѣбитела: прїалтище тѣкѡ сѹщи оѓтѣшнитела, всепѣтлая, веziзаконїа мѧ сѹща скверное Ӧбнителще, и дѣмѡнъ въ игралище въ раздѣлѣ бывша, потщиса ѿ тѣхъ злодѣйства мѧ извѣбители, и сѣбѣтлое жилище добродѣтелей соверши, сѣбѣтоносна я, неуглѣнна я: ѿженіи Ӧблакъ страсте, и вѣшинлагъ причастїа сподоби, и сѣбѣтлая невечерна я, молитвами твоими.

Крѣтогородиценъ: Агнца и пастырь и извѣбитела агнца зрящи на крѣтѣ, вискациаше плѣчи, и горькѡ рѣдайши волїаше: міръ оѓбѣш рѣдѣтса, прїемлай тобою извѣбленїе, оѓтроба же мѧ горѣтъ, зрящи твоѣ расплѣтие, єже терпнши за милюсердїе милюстїи. долготерпѣливе, гдї, милюстїи бѣздно и источинче неисчезаемыи, оѓмилосердиса и дѣрѣнъ согрешенїи ѿставленїе вѣрою поющыи вѣжтвенныя страсти твоѧ.

Пѣснь д.

Ірмосъ: Приншёлъ є́сін ѿ дѣвы, * не ходатай, ни агглъ, * но сїмъ, гдї, волошиса, * и спасла є́сін всегда мѧ человѣка. * Тѣмъ зовѣ ти: * слѣва сїлѣ твоенъ, гдї.

Оұғылмн честнагш разжегся да, страстең օұдобопопалам8ю веңь, веңбаженне, пожеглз әсі: мірз же Ӯгнесілінъмн добродѣтелей твоих, спүрідәне, просвѣтілз әсі.

Омэртвівз твој плотикам даңа, бігодохновенне, мәртвым возстанилз әсі жиботборнымз твоимз прилаголаніемз. тѣмже молю та: օұмерщвлени8ю даш8 мою, Ӧче, ѡжнви.

Повин8юющися мәртвам тебѣ глас, Ӧче, даде, һ рѣчная стремленія твоимн օұдержашися повелінн: ывнися әсі бо, баженне, чудодѣлатель, бѣтвен8ю бѣгодатъ пріемъ.

Бігородиценз: Прѣоцы твоегѡ тайнствъ гла8ни8 провозвѣстнша недомыслени8ю: әдіна бо родил әсі, ұта, недоразумѣвашаго, воплощенна залогсердїе ненсповѣдимое.

Пѣснь 6.

Ірмос: Просвѣщеніе во тмѣ лежашнх, * спасеніе ѿчакнных, хрѣ, спсе моя, * къ тебѣ օұтренюю, црк міра, * просвѣтн ма сілніемз твоимз: * һногш бо, разве тебѣ, бога не знай.

Рѣка 8ицих въ тебѣ дарованнй всакое напоlementz, прѣбне, сѣрдце, всѣмз дар8етъ боягтии здрѣвіе: всѣмъ бѣа къ славѣ возставл8етъ тебѣ прославльшаго, һ чудодѣйствы всакимн почествовавшаго.

Та царь земныи, баженне, црк һнагш 8ибѣ позна һскреннаго раба, һ дарованнй бѣтвенных һсполненнаго, виегда пріигти тебѣ къ нем8, велнкаго врача къ бѣ8 возвѣща.

Аврамов8 страниолибном8 ира8 ты օұподобнися, всѣмз дома твоегѡ входы ѿврзлз әсі, һ всѣмз всакиз бывлиз әсі, һ промышлака 8ицими во ѡбстојнн, спүрідәне блајенне.

Бігородиценз: Нова наим породил әсі мѣнца, прѣждѣ вѣкѡвз, Ӯтроковнц, рожденна ѿ Ӯцѣ везначальна. Әгоже օұмоли 8ака һа һ бѣа твоего, օұшедрнти 8и8 та, прѣугла, дашею чистою возвѣщающыя.

Пѣснь 5.

Ірмос: Въ бѣзднѣ грѣховнѣй валлакса, * нензелѣдн8ю милюсердїя твоегѡ призывай бѣздн8: * ѿ тли, бѣже, ма возведи.

Злáто ѿкѡ кáлъ тeбѣ вмѣниѧ, пáче злáта бе зи грáстїемъ иллюциꙗ, и
ѡбогати вшѹса, прѣбнє, дарованїи всевлатыи ми дхѧ.

Чиитѡ слаꙗжѧ вл҃цѣ твоемъ, множество имѣль зеꙑ, прѣбнє, послѹшающее
тебѣ аггельскими сила, невидимыи гласы, слашении виши.

Преславное, всемѹдре, житїе твоё міръ та преславна, ѡчи, содѣла. тѣмже
бѣтвению память твою, радиющеся совершаемъ поющи та.

Бого роди ченъ: Несъ шириши чрео твоё бысть неискомѹжна, ега
вмѣстившее, нигдѣже вмѣстимаго, всестрѣл дѣо бѣоневѣсто.

Кондакъ, гласъ Б. Подобенъ: Вишии хъзъ иллюциꙗ:

Любовиу христою оулазвиаса слашении виши, оумъ впери въ залею дхѧ,
дѣтельныи видалии твоимъ дѣланїеѡ бѣрѣль зеꙑ, бѣопрѣлти, же рѣтвеники
бѣтвении быи, прослѣ вѣмъ бѣтвениаго иллюциꙗ.

Ікона: Извъ чреоѡ ѿбогати гдна востхалии иллюциꙗ, спурдиона,
блгодати икрижали прѣемшаго бѣтвения славы, и въ чудесехъ преславнаго всенї
твари, и ѿкѡ тѣпла и самовидца бѣтвениаго ѿблѣкъ, ѿкѡ иллюциꙗ
предстапела, и согрѣшающи хьшеводца: тои бо бѣтвениа прѣголъ христоъ
же рѣтва бысть, прослѣ вѣмъ бѣтвениаго иллюциꙗ.

Пѣснь 3.

Ірмосъ: Бѣопротивное величие бе зваконюциаго мѣчнитела, * высоқъ пламень
вознесло зеꙑ: * христосъ же пристре бѣочестивымъ отрокомъ * роѓд дхобилю, *
сыи блгословенъ и препрославленъ.

Машеево неизбѣе, дѣдовъ кротость, ішва лугитидскаго непорочное стажавъ,
дхѧ быилъ зеꙑ жилыше, поꙗ слашении виши: сии блгословенъ и препрославленъ.

Прошенија на глаголъ твою во времѧ жатвы неса искапиша, бѣдѹщее
прознаменоваша: бѣзъ бо, ѿкоже рече, бѣтвению память твою, прѣбнє,
преслави, вѣрныя ѿслыша ходатайствомъ твоимъ.

Вз георгіе отциевъ та бѣзъ прославляетъ, на сѧдѣ словеса твоѧ сохраниша,
блжение: та же вѣрою принесла зеꙑ, бе зи словеси виши аріа ѿблюциала ѿвѣ, и
ѹпраздниюща сегѡ пропивление.

Білородычэн: Грабдз возвратіла ёсі нензреченымъ словомъ, іако лоза, дёо, ёднаго невоздѣланнаго, віно ністочайша, всё веселаше, всё ѿзвалашайша земнія, и всіко піанство любыхъ шемлюща.

Песнь І.

Ірмос: Пециъ и ногда Огненнаѧ въ вавилонѣ * дѣйствіа раздѣлаше, * ежіица велѣніемъ халдеи ѿпалаша, * вѣрныя же ѿрошаша, поищыя: * блгословіте, всё дѣла гдна, гда.

Пециъ сірастіи бжгтвенными ѿдохденіими бжгтвеннаго дхла погасіла ёсі, и роіз ністочіла ёсі недѣгшвъ, Оче, знои шемлющю, вѣрніи къ тебѣ приходашиъ всегда, блженніе спирідуше преображеніе.

Беззлобіи, праіи, кротокъ же и мілостіи, и неизлопаматлии быви ёсі, любовеніи, сіраннолюбеніи, іерархъ священіїшій, мѣдростію оукрашеніе, прѣбніе, православіе. тѣмже тѧ вѣрою почніаемъ.

Дреble тебѣ гласъ, іако жиба, оумераша, волрошашъ ти, Оче, даде. Съ чудесе и зрадна! Съ преславнаго тайнства! Съ блгодати, юже полѹчила ёсі, житіемъ оукрашаемъ аггльскимъ, досточудне!

Білородычэн: Сірастіи моегѡ сіердца и цѣлі мілостію твою, вспіктіа, оумъ мои оумирі, и дышъ мою просвѣтіи: и ходіти мѧ возвлагоподістви на спасітельнии, іако да пріеніи пою тѧ, вспіктіа.

Песнь ІІ.

Ірмос: Безначальна роднітела сія, бгъ и гда, * волошиа ѿ дѣвы наама іавніа, * ѿмраченніа просвѣтіти, * собрати распаченніа. * тѣмъ вспіктію б҃гъ величаемъ.

Безначальна роднітела сія іако проповѣдала ёсі, ёдиногушна фцъ и соприисногушна, посредѣ бгносиыхъ фцѣвъ возвелічила, и беззаконніюшихъ злградилъ ёсі оуста, стнителю вспілженіе.

Многовѣтлое сіолицє, фтцѣвъ оукрашение, іерейевъ слава, аггльи, совѣльниче, твою сіѣтоноснію память радостіи наинѣ совершающыя, сіѣта сподоби невечернаго молітвами твоими.

Б҃ЖІТВЕСНІАЛ СЕЛЕНІЇА, градз нѣныі, пра́здніющи хъ краіныі лікъ, ѿсвяшенню дѣші твою, и добродѣтельми оўкрайшенню, велаженне, прілітъ во гласъ радованія.

Б҃ГОРОДИЧЕНЗ: Вѣліе таинство паче оўмѣ ржітвѣ твоегѡ, оўднвліе агглы, б҃горадованія, наслажданіе таинства прѣбываніяхъ соборъ, свашенныя же велітъ отцы, б҃жітвенію поющыя тѧ, надежда дѣші нашніхъ.

Свѣтіленз Ӧктоѡнхъ. Слаба, стагш.

Подобенз: Небо свѣздамъ:

Тѧ ѿ б҃езсловесныя пасловы преведѣ въ словеснѹю дѣхъ, б҃гоносе, іакоже мишина и дѣда, иже оўподобнія єсіи ирвѣ, спиріду, свѣтие веленныя.

Б҃ГОРОДИЧЕНЗ: Свѣщнихъ ѿ б҃га міръ поданіи хъ благіхъ тыи виіа была єсіи, б҃ще но и нынѣ оўмілостиви и ѿ ѕбщемъ спасеніи благопремѣннаго б҃га.

На стиховиѣ Ӧктоѡнхъ. Слаба, стагш, гласъ д:

Прѣбие ѿчіе, стигітелю пречвальне, апликаցѡ оўченіе візв исполненз, и б҃жітвеннагѡ дѣла жиліще добродѣтельнагѡ ради жигельства показавса, црквиныя волкы оўчеными ѿгнілъ єсіи, и православныи хъ вѣръ оўласнілъ єсіи, стольпъ іаваніасъ єсіи благочестіе и поборникъ. тѣмже и чудодѣйствіе въ концѣхъ, змію въ злато преложілъ єсіи, и мертвѹю къ вопросенію воззвігъ єсіи, но, и ѿтцѣвъ дисточіи, и оўчнітеленъ побесѣдніче! спаси моліасъ спасіи дѣши наша.

И нынѣ, б҃городиченз, илі кріто б҃городиченз:

Подобенз: Іакѡ добла:

Оўмерщвліема відліши христѧ, * пречтала вѣща * , оўмерщвліюща лъстиваго *, вискалциаше горци взыблюши, * иже извѣ оўгробы тоѧ произведшъ, * и долготерпѣнію єгѡ чудлішиасъ, взыбаше: * чадо моє любезнішее, * не забуди рабы твоѧ, ** не злакоси, члвѣколюбче, моє оўтѣшеніе.

На літгарін

Блаженна, Октоиха, и сілаго пресвіть. Г.

Оұмз твоій везетралістіемз просвітів, и ежтевенныи мз смиреніемз оғірасівса, да рованійл да хл пріллз ғсін шгоніті дхн, и рішіті недхн вірніш чудищ з та слашеннейшіе.

Зміл начало зобінаго оғінів, наразв срефролюбіній поправ, мілья трефлющаго, стінтель, зміл преложіл ғсін в златую оғтварь слашеннини твоімн молітвами, өчіе преподобне.

Возшель ғсін на горій везетралістіл, вшель ғсін во храмз богоіндіній, в зекріжали же сіердца твоегѡ пріллз ғсін Законз спасительниий, іако слашеннейшіи и оғоднікз прісній влкн твоегѡ.

Богоіндічен: Оғврачін стрілы дхші мое, оұмз моя әмраченній нерадініемз, богоівісто, әзарн, да пою: ибісті непорочны паче төбес, непорочна, и ибісті чисты паче төбес, влчце.

Тропарь, гласъ д:

Прівило вірьи, и өбразз кротості, * возвдержаній оғчінтель, * іаві та страді твоемъ, * іаже веций истина: * сегѡ ради стражалз ғсін смиреніемз висіка, * нищетою богатла, * өчіе спурідіші, * молі христіа бга, ** спасітіса дхшамз нашымз.

Или сеи, гласъ ж:

Себіра пірвагш показалса ғсін поборникз * и чудотворецз, богоісе спурідіші, өчіе нашз. * тәмже міртві ты во гробы возвгласів, * и змію в злато претворілз ғсін: * и виегда пікті төбес стрыл молітвы, * ағлзы соуджакышыл төбес һмілз ғсін, слашеннейшій. * слава дівшемъ төбес кріпосты: * слава вінчавшемъ та: ** слава дхністровіщемъ тобою вісімз һаулаїнія.

Кондакъ, гласъ ё:

Любовію христікою оғлазвівса слашеннейшій, * оұмз вперів Зарею да хл, * дхтельниими вндініемз твоімз дханіе әбрілз ғсін, богоілітіе, * жергілікз ежтевенниий бій, *** просл вісімз ежтевеннаш ілнія.

**Прокіменъ, гла́съ ѿ: О́гнѧ мѡдь возглашѹтъ премѹдроствъ, * һ̄ подчényie
сéрдца моеғѡ рáзумъ.**

Ст҃ихъ: О́гнѧшнте илъ ви та́зыцы, ви́дши́те ви жи́вѹи по ви́сленіи.

А́плъ ко єврëемъ, засло тлë.

(тлë) Бра́тъе, пови́днте ся настáвикии вáшымъ һ̄ покарáнтиеся: ти́н бо
бдáтъ ѡ дѹшáхъ вáшихъ, та́кѡ слово возвáти хотáще, да ся рáдоствио сїе
творáтъ, а не возвы́хáюще: нѣстъ бо полéзно вáмъ сїе. Моли́тиеся ѡ на́съ,
ѹповáемъ бо, та́кѡ добръ сóвѣстъ юмамы во всéмъ, добрѣ хотáще жи́ти.
Ли́шше же молю, сїе твори́ти, да вскорѣ ѹстрóюся вáмъ. Бгъ же ми́ра
возведи́и һ̄з мérтвыи пастырь фа́твáмъ велíкаго, кро́вию завѣ́та вѣ́чнаго, гда
на́шего іи́са хр̄тъ: Да соверши́тъ ви во ви́лкомъ дѣлѣ влáзѣ, сотвори́ти вóлю
єгѡ, творъ ви вáсъ влгодгóдное предъ на́мъ, іи́са хр̄тóмъ: ємѹже сла́ва во вѣ́ки
вѣ́кѡвъ, амénъ.

**А́ллилѹи́а, гла́съ ѿ: О́гнѧ пра́веднаго подчáтиеся премѹдростви, һ̄ лзы́къ єгѡ
возглашѹетъ сѹдъ.**

Ст҃ихъ: Зако́нъ бгъ єгѡ ви сéрдци єгѡ, һ̄ не зáпнѹтиеся ста́пы єгѡ.

Би́лїе ла́къ, засло юдъ.

(юдъ) Во вре́мѧ Ӧно, ся́ла іи́са на мѣстѣ раби́е: һ̄ народъ ѹчи́нікъ єгѡ, һ̄
ми́жество ми́го людéй ѿ ви́е یадéй, һ̄ іерðсаліма, һ̄ поморія туріка һ̄
сїдѡніка: Же прїндóша посмѹшати єгѡ, һ̄ ісцѣлітиеся ѿ недѹзъ сионіхъ, һ̄
стражда́щїи ѿ дѹхъ нечи́стыи, һ̄ ісцѣлѧхъ. Же народъ искáше при́касатиеся
ємѹ: та́кѡ си́ла ѿ негѡ и́хождáше, һ̄ и́сцѣлѧше ви́е. Же то́и возведи́и Ӧчи сионъ
на ѹчи́нікъ сио́нъ, глаголаше: Блажéни ии́щїи дхомъ, та́кѡ вáше єсть цр̄твїе
вїжїе. Блажéни алчѹщїи ии́нѣ, та́кѡ насы́тнтиеся. Блажéни плáчѹщїи ии́нѣ, та́кѡ
возимѣ́тъеся Блажéни вѣ́дете, єгда возненавидятъ вáсъ че́ловѣ́цы, һ̄ єгда
разлучатъ ви, һ̄ понесутъ, һ̄ пронесутъ и́мѧ вáше та́кѡ ыло, си́ла че́ловѣ́ческаго
ради. Возрада́щїи ви то́и дény һ̄ взыгра́йтъ: сé бо мздà вáша ми́ога на не́беси.

Причастен: Въз памѧтъ вѣчнѹ бѹдєтъ прѣникъ, ѿ иѧхъ сѧ не
ѹбоитса.